

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

L'Observatori de la Realitat Social

El dijous dia 1 de desembre a la seu de Càritas Diocesana, a la ciutat de Sabadell, va tenir lloc la constitució i presentació de l'Observatori de la Realitat Social. Ens podem preguntar el perquè d'un Observatori de la Realitat Social. La resposta és ben senzilla: perquè des de Càritas Diocesana pensem que hem de lluitar contra la pobresa i l'exclusió social amb mètodes nous i eines renovades. Aquest Observatori comptarà amb la participació dels tècnics diocesans, experts del món universitari, representants del món polític i sindical, del món empresarial, entitats rellevants de la societat civil i amb el suport de l'Equip d'Estudis de la Confederació Càritas Espanyola i la fundació FOESSA.

La creació de l'Observatori respon a tres objectius: el primer, relacionat amb la incidència social: volem analitzar la realitat social del nostre territori diocesà, conèixer les condicions de vida i poder disposar d'un fons d'informació. El segon, vinculat a la nostra pròpia missió que, a més d'acollir a les persones amb situació de necessitat, assenyalava la finalitat de sensibilitzar la societat davant les situacions d'injustícia: fer visibles en l'àmbit diocesà les situacions de pobresa i necessitat, per sensibilitzar a la societat i també elaborar informes específics sobre temes concrets i també memòries anuals. Un tercer objectiu respon a la necessitat com a entitat de disposar de millors elements de coneixement social i de context per a la presa de decisions i la formació institucional, tot definint criteris de seguiment i d'iniciatives de lluita contra la pobresa i a favor de la inclusió social.

Amb la creació d'aquest Observatori no pretenem donar resposta a situacions puntuals, ni tan sols estructurals. És un fruit més de l'acció caritativa i social de la nostra comunitat diocesana, de les seves arrels més pregones, dels seus fonaments. En el meu parlament de l'acte de presentació vaig recordar els fonaments. El punt de partida és

Constitució del Consell Assessor de l'Observatori de la Realitat Social (1/12/2016)

la crida a la conversió i a la promoció humana. Una crida que és anterior a la recerca de solucions concretes i a l'elaboració de projectes, que també precedeix a la denúncia profètica dels mals estructurals. Recordem que Jesús comença la seva predicació fent una crida a la conversió: «S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu en la Bona Nova» (Mc 1,15).

El principi fonamental és la teologia de la comunió i la vivència de la comunió eclesial, que esdevé solidaritat. La Bona Nova de l'Evangeli consisteix en que som fills de Déu, cridats a formar una família de fraternitat i comunió. La solidaritat és fruit de la comunió que ens uneix amb Déu i amb els germans, i, com a conseqüència, té lloc el servei desinteressat als altres, tant en les seves necessitats materials com en les espirituals, per tal que cada persona pugui arribar a la plenitud volguda per Déu.

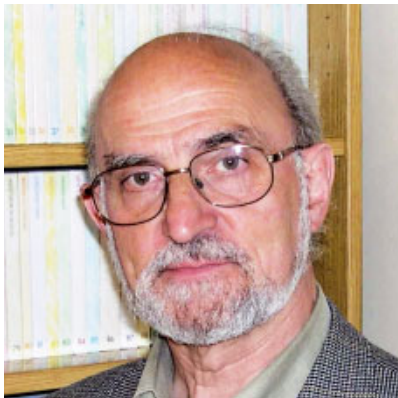
La perspectiva de la nostra acció caritativa i social és la centralitat de la persona. La nostra societat només es pot organitzar i funcionar adequadament si posa l'ésser humà al seu centre, si promou la dignitat de la persona, i si té present a Déu, ja que l'ancoratge últim en Déu és el que sosté la vida personal i social. La persona ha d'ocupar la centralitat de l'economia no tant com a subjecte econòmic o ciutadà, sinó sobretot com a ésser humà dotat d'una dignitat transcendent. Promoure la dignitat de la persona significa reconèixer que té drets inalienables, dels quals no pot ser privada per res ni per ningú.

Confio que aquesta nova iniciativa de Càritas ens ajudi a viure més d'a prop l'amor de Déu envers els més necessitats, com ho hem contemplat aquestes festes de Nadal. Que Déu misericordiós, Pare de tots, ens ajudi en aquest camí de servei.

ENTREVISTA

Una col·lecció que enorgulleix

SEBASTIÀ JANERAS

L'Ateneu Universitari Sant Pacià i Edicions Pòrtic han completat la col·lecció «Clàssics cristians del segle XX», que representa una aportació important a l'Església catalana i a la cultura en general, perquè ofereix una sèrie de 20 volums amb autors i obres molt significats del pensament cristià dels temps recents. Cada obra, traduïda de la llengua original, és introduïda per un expert, que ajuda a conèixer l'autor i a entendre millor l'obra publicada. La selecció d'autors i títols ha estat a càrrec d'un Consell Assessor, sota la direcció del Dr. Sebastià Janeras.

Aquesta col·lecció és complementària de la primera, «Clàssics del Cristianisme»?

Sí, la primera, en 100 volums, oferia autors i textos significatius de la tradició cristiana des dels orígens fins a la fi del s. XIX. Del s. XX encara hi havia autors importants en vida; calia deixar un espai de temps per a poder-los considerar ja plenament clàssics. Entrats al s. XXI es podia pensar ja a oferir aquests autors en una nova col·lecció.

«Clàssics cristians del segle XX» és una col·lecció ecumènica...

Ofereix textos de les diverses tradicions cristianes; els autors són majoritàriament de tradició catòlica, però hi són presents també representants destacats de l'Ortodòxia i de la Reforma. És, doncs, una col·lecció plenament ecumènica, i ho és també pels col·laboradors, pertanyents a diverses confessions cristianes.

Quins autors destacaria?

Tots els autors triats són importants. Potser destacaria, entre els de tradició catòlica, uns noms molt importants entorn del Concili Vaticà II: Rahner, Congar, Urs von Balthasar, Henri de Lubac, sense oblidar la mística Edith Stein; del món de l'Ortodòxia, els tres publicats: Lossky, Bulgàkov i Stăniloae; d'entre els autors de la Reforma: Bonhoeffer, Harnack, Barth i Bultmann.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Les festes s'han acabat!

Fa pocs dies celebràvem la festa de Reis. Demà comencen de nou les classes a les escoles, instituts i universitats. Desapareixeran les ornamentacions dels carrers i dels establiments comercials. Guardarem amb cura les figures dels pessebres, que tornaran a les seves caixes. Dipositarem els arbres als llocs prefixats per fer-ne compostatge. Les televisions continuaran anunciant productes, molts dels quals diferents als dels dies previs a aquestes festes. Arriba el temps de rebaixes a botigues i magatzems.

Retornarem a la vida ordinària i a moltes rutines laborals, familiars, socials, religioses... També les persones sense sostre seguiran dormint al carrer. Els qui no tenen feina en seguiran cercant, alguns amb angoixa i desànim. Els malalts, esperançats o desencisats, continuaran els tractaments. Els qui han perdut la llibertat esperaran les visites reconfortants... S'han acabat les festes per a moltes persones que amb prou feines les han viscudes i per a les quals continuaran les dificultats. Les entitats que es dediquen als més necessitats seguiran fent la seva tasca. Molts professionals i voluntaris hi aportaran la seva col·laboració generosa. Les festes, però, s'han acabat!

Cada Nadal que anem vivint, any rere any de la nostra vida, ha de significar un pas endavant en la maduresa cristiana, un pas més, decidit, en el seguiment de Jesús. Les festes han acabat, i tant!, però nosaltres hauríem de revisar si de debò hem fet el pas endavant, el d'aquest any. La salvació del món va començar el primer Nadal, fa més de dos mil anys, però encara no s'ha aconseguit. Crist compta amb nosaltres per dur-la a terme i fa camí al nostre costat quan oferim la mà als altres, quan acollim a qui se sent sol, quan portem esperança, quan testimoniem la nostra fe, quan fomentem germanor i diàleg... Sempre tenim la seva companyia en la construcció del Regne.

A l'infant que hem recordat i celebrat li posaren dos noms: Jesús, que en hebreu significa «Déu salva», i Emmanuel, que vol dir «Déu-és-amb-nosaltres». No només és Déu que salva, sinó que és «amb nosaltres». I com referma Jesús, abans de l'Ascensió: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Una bona reflexió a fer-nos aquests dies que ens pot ajudar a fer un pas més i que ens dóna confiança per continuar construint el Regne amb el seu ajut.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Las personas son... voluntades» (S. Agustín)

Los forjadores de **voluntades jóvenes** distinguen las palabras que suelen estar en boca de la multitud: **desearía, me gustaría, querría...** tener una **voluntad** fuerte, un **carácter** a prueba de todo.

Pero el **carácter** no se hereda. Es **renuncia, autoeducación, un trabajo espiritual sostenido...** Requiere un **quiero enérgico** y **llevarlo** a la **práctica**, cada día, durante meses y años.

Aristóteles enseñaba: «Sé dueño de tu **voluntad** y **esclavo** de tu **conciencia**.»

Bossuet, en sus conferencias, decía: «Entre los hombres y las mujeres es un gran defecto querer **arreglarlo todo**, sin **arreglarse a sí mismos**.»

Para **arreglarse** a uno mismo hay que tener presente que:

1. Quien **siembra** un **pensamiento**, **recogerá** un **deseo**.
2. Si **siembra** un **deseo**, **recogerá** una **acción**.
3. Al **sembrar** una **acción** —la que sea—, **adquirirá** una **costumbre**, buena o mala.
4. El que hace **crecer** una **costumbre** —positiva o negativa—, se **creará** un **hábito**. *Entonces será un virtuoso o un vicioso.*
5. **Adquirido** un **hábito**, habrá **cosechado** un **carácter**. Será su propia **suerte, su vida** —buena o mala—. **Fue él quien la escogió.**

San Agustín nos dejó la frase lapidaria para **encaminarnos** hacia el **Bien —Dios—** y **nunca** hacia el **Mal: «El hombre y la mujer valen lo que son sus voluntades.»**

Lectures missa diària i santoral

Comença el temps de durant l'any

9. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 96 / Mc 1,14-20]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab. Sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. ■ Dimarts [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dimecres [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

12. ■ Dijous [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere-Francesc Jamet, prev.

13. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. Sant Hilari (+367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església. Sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dissabte [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prevere redemptorista.

15. ■ † Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 49,3.5-6 / Sl 39 / 1Co 1,1-3 / Jn 1,29-34]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secúndina, vg. i mr.; sant Francesc Fernàndez Capillas, prevere dominicà i màrtir; beat Jau-me de Villa, rel. servita.

EL BAPTISME DEL SENYOR

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca».

Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell».

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. ¿Com és que tu vénis a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer».

Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

Lectura del libro de Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones.

No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperen las islas.

Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas».

Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

Lectura del libro de los Hechos

de los Apóstoles (Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él».

✠ Lectura del santo Evangelio según

san Mateo (Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?». Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia». Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco».

Passà fent el bé

Avui celebrem el dia que Jesús puja de Natzaret a Betlem per escoltar la predicació del Joan Baptista i fer-se batejar. Es posa a la fila dels pecadors disposats a deixar el passat per començar una vida nova.

En aquest acte d'obediència Jesús es mostra respectuós amb la gent i amb el Baptisme i el Pare manifesta al món qui és. Mentre Jesús puja de l'aigua, el cel s'esquinça —obre via lliure al pas de l'Esperit— i l'Esperit, que de segles ençà ja no parlava per boca de cap profeta, es posa damunt d'ell com per fer-hi el niu. I se sent la Veu del Cel, la veu del Pare: «Tu ets el meu Fill», prenent els mots del Salm 2,7. És «l'estimat», l'únic, com ho era Isaac per a Abraham (Gn 22,2). «Estic molt content de tu», com el Servent de qui parla Isaïes 42,1.

En poques paraules, la intervenció del Pare aplica al seu Fill tot el que en deien la Llei, els Profetes i els Escrits.

Aquestes paraules del Pare ens il·luminen qui és Jesús. És el Fill amb una missió molt concreta: portar la ben entesa entre els pobles, no per la via de la força sinó amb profund respecte a cada persona, com el Servent. Salva la canya esberlada, manté viva la flama abans no s'apagui. Obre els ulls als cecs, trenca les cadenes dels captius.

Quan sant Pere catequitzarà el centurió Corneli, farà un bell resum de la vida i activitat de Jesús. Parteix del Baptisme fins a la creu i la resurrecció. Són els dos pols de la vida de Jesús: ungit per l'Esperit Sant i ple de la seva força salvadora, passà fent el bé i guarint tots els qui es trobaven sota el domini del diable, perquè Déu era amb Ell.

Nosaltres en el baptisme vàrem ser ungits amb el sant crisma, l'oli cristificador, el mateix amb què antigament ungien els reis, els sacerdots i els profetes. El cristià més humil té la dignitat reial, sacerdotal i profètica, amb capacitat d'actualitzar la presència de Jesús. I ho fa quan, com ell, passa fent el bé...

VIDA DIOCESANA

Notícies

Missa en sufragi de Mons. Xavier Echeverría. El dijous 15 de desembre, Mons. Saiz Meneses va presidir la Missa a la Catedral en sufragi de Mons. Echeverría, prelat de l'Opus Dei, que morí el 12 de desembre a Roma. Varen concelebrar Mn. Fidel Catalán, vicari episcopal del Vallès Occidental, Mn. Ignasi Font, vicari territorial de l'Opus Dei a Catalunya i una quinzena de preveres més.

Mons. Saiz Meneses assisteix als Pastors de Cardedeu. El divendres 16 de desembre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses assistí a la representació dels Pastors a càrrec dels adolescents i joves de la parròquia de Santa Maria de Cardedeu que tingué lloc en el Centre Cultural de Cardedeu.

50 aniversari de la parròquia de la Santa Creu de Sabadell. El diumenge 8 de desembre, a les 12 h, Mons. Saiz Me-

neses presidí la Missa a la parròquia de la Santa Creu de Sabadell amb motiu del 50 aniversari de la seva creació. Va estar acompanyat de Mn. Fabio Cáceres, rector, els rectors anteriors vivents i d'altres preveres.

Dinar de l'Hospitalitat de Lourdes. El diumenge dia 18 de desembre, Mons. Saiz Meneses, acompanyat pel seu bisbe auxiliar, Mons. Cristau, participà en el tradicional dinar de Nadal que organitza a Barcelona l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Ll.

Pessebre Vivent al Roser de Cerdanyola. El diumenge 18 de desembre, a la tarda, va tenir lloc la representació del

Pessebre Vivent organitzat per l'Esplai de la parròquia de la Mare de Déu del Roser a Cerdanyola. Mons. Saiz Meneses assistí a la representació i adreçà la paraula als assistents.

Celebració de Nadal a l'escola Mare de Déu de la Salut. El dilluns 19 de desembre tingué lloc la celebració del Nadal amb els professors i el personal no docent de l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut, a Sabadell. A partir de les 17.30 h hi hagué diversos tallers de treball. A les 19 h, Mons. Saiz Meneses presidí la pregària a la capella. Finalment hi hagué el sopar de germanor. A les altres escoles de la diòcesi —a Terrassa, Cerdanyola, Rubí i la Garriga— es realitzaren actes semblants.

Confirmacions

Oferim les dades de les celebracions del sagrament de la Confirmació durant el darrer trimestre de l'any 2016.

Mirasol. Diumenge 23 d'octubre. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses. Parròquia

de Sant Joan Baptista de Mirasol. 3 persones.

Mollet. Diumenge 30 d'octubre. Mons. Salvador Cristau. Església de Santa Rosa de Mollet del Vallès. 6 noies.

Les Fonts de Terrassa. Diumenge 12 de novembre. Mons. Salvador Cristau. Parròquia de la Mare de Déu del Roser de les Fonts de Terrassa. 9 persones.

(Seguirà)

En la pau de Crist

Mn. Santiago Ordóñez Mercadé. Morí el 17 de desembre a Barcelona, a l'edat de 95 anys i 66 de sacerdoti. Havia estat rector d'Olzinelles, Vallgorguina, Sant Celoni i Montseny. Mons. Saiz Meneses presidí les exèquies a la capella de les Germanetes dels Pobres a Barcelona.

REMAD MAR ADENTRO

El Observatorio de la Realidad Social

El jueves día 1 de diciembre en la sede de Cáritas Diocesana, en la ciudad de Sabadell, tuvo lugar la constitución y presentación del Observatorio de la Realidad Social. Podemos preguntarnos el porqué de un Observatorio de la Realidad Social. La respuesta es muy sencilla: porque desde Cáritas Diocesana pensamos que hemos de luchar contra la pobreza y la exclusión social con métodos nuevos e instrumentos renovados. Este Observatorio contará con la participación de técnicos diocesanos, expertos del mundo universitario, representantes del mundo político y sindical, del mundo empresarial, entidades relevantes de la sociedad civil y con el soporte del Equipo de Estudios de la Confederación Cáritas Española y la fundación FOESSA.

La creación del Observatorio responde a tres objetivos: el primero, re-

lacionado con la incidencia social: queremos analizar la realidad social de nuestro territorio diocesano, conocer las condiciones de vida y poder disponer de un fondo de información. El segundo, vinculado a nuestra propia misión que, además de acoger las personas en situación de necesidad, marca la finalidad de sensibilizar la sociedad ante situaciones de injusticia: visibilizar en el ámbito diocesano las situaciones de pobreza y necesidad, para sensibilizar a la sociedad y también elaborar informes específicos sobre temas concretos y también memorias anuales. Un tercer objetivo respondería a la necesidad que tenemos como entidad de disponer de mejores elementos de conocimiento social y de contexto para la toma de decisiones y la formación institucional, definiendo criterios de seguimiento y de iniciativas de

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

lucha contra la pobreza y a favor de la inclusión social.

Con la creación de este Observatorio no pretendemos dar respuesta a situaciones puntuales, ni tan sólo estructurales. Es un fruto más de la acción caritativa y social de nuestra comunidad diocesana, de sus raíces más profundas, de sus fundamentos. En mi parlamento pronunciado en el acto de presentación recordé los fundamentos. El punto de partida es la llamada a la conversión y a la promoción humana. Una llamada que es anterior a la búsqueda de soluciones concretas y a la elaboración de proyectos y que también precede a la denuncia profética de los males estructurales. Recordemos que Jesús empieza su predicación con una llamada a la conversión: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio» (Mc 1,15).

El principio fundamental es la teología de la comunión y la vivencia de la comunión eclesial que se convierte en solidaridad. La Buena Nueva del Evangelio consiste en que somos hijos de Dios, llamados a formar una

familia de fraternidad y comunión. La solidaridad es fruto de la comunión que nos une a Dios y a los hermanos, y, como consecuencia da lugar al servicio desinteresado a los demás, tanto en sus necesidades materiales como en las espirituales, a fin de que cada persona pueda llegar a la plenitud querida por Dios.

La perspectiva de nuestra acción caritativa y social es la centralidad de la persona. Nuestra sociedad sólo puede funcionar y organizarse adecuadamente si coloca el ser humano en su centro, si promueve la dignidad de la persona, si tiene presente a Dios, ya que el anclaje último en Dios es lo que sostiene la vida personal y social.

La persona ha de ocupar la centralidad de la economía no tanto como sujeto económico o ciudadano, sino sobre todo como ser humano dotado de una dignidad trascendente. Promover la dignidad de la persona significa reconocer que tiene derechos inalienables de los cuales no puede ser privado por nada ni por nadie.

Confío que esta nueva iniciativa de Cáritas nos ayude a vivir más de cerca el amor de Dios hacia los más necesitados, como hemos contemplado en estas fiestas de Navidad.